

ชื่อเรื่อง

การใช้นิทานประกอบหุ่นนิ้วมือที่มีต่อพฤติกรรมเด็กไม่รับประทานผัก ของเด็กนักเรียนชั้นอนุบาล 1
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลนาประดู่

ชื่อผู้วิจัย

นางกัลยา แจ่มจันทร์

ปีที่ทำวิจัย

2561

บทนำ

นอกจากนั้นการรับประทานอาหารควรเสริมสร้างให้มีตั้งแต่ในวัยเด็ก จะมีผลต่อการ บริโภคเมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ด้วย การรับประทานอาหารที่ถูกหลักโภชนาการและจะต้องรับประทานอาหารให้ ครบ 5 หมู่ ดังนั้นผู้ดูแลเด็กจึงจำเป็นต้องเอาใจใส่ดูแลให้เด็กรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย

จากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลนาประดู่ในการสอนระดับอนุบาลโดยทุกปีจะพบว่ามีเด็กจำนวนหนึ่ง ไม่รับประทานผักเลยและบางคนก็จะรับประทานน้อยมาก โดยเลือกรับประทานเป็นบางชนิด ในปีนี้ชั้นอนุบาล 1/2 มีทั้งหมด 18 คน เมื่อสังเกตมาประมาณ 1 เดือน เห็นว่า เวลารับประทานอาหารกลางวันมีเด็ก 5 คน มีพฤติกรรมในการไม่รับประทานผักทุกชนิด คิดเป็นอัตราร้อยละ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือวิจัยให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน $E_1 / E_2 = 75/75$
- 2.เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมในการรับประทานอาหารผักได้ดีขึ้นของเด็กปฐมวัย กำลังศึกษาอยู่ในระดับอนุบาลปีที่ 1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลนาประดู่ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง
- 3.เพื่อศึกษาความพึงพอใจเด็กปฐมวัย กำลังศึกษาอยู่ในระดับอนุบาลปีที่ 1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลนาประดู่ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ที่มีต่อกิจกรรมการเล่นิทานประกอบหุ่นนิ้วมือ

สมมติฐานในการวิจัย

ประสิทธิภาพของเครื่องมือวิจัยมีประสิทธิภาพค่า $E / E = 75/75$

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นเด็กปฐมวัย กำลังศึกษาอยู่ในระดับอนุบาลปีที่ 1 จำนวน 15 คน ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2560 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลนาประดู่ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

ตัวแปรศึกษา

ตัวแปรต้น คือ แผนการจัดประสบการณ์การเล่นิทานหุ่นนิ้วมือ

ตัวแปรตาม คือ นักเรียนมีพฤติกรรมในการรับประทานอาหารผักได้ดีขึ้น

เด็กวัยเรียนถือว่าเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญและเป็นรากฐานในการพัฒนาประเทศ การที่ประชากรกลุ่มนี้จะเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพได้นั้นจะต้องมีสุขภาพอนามัยที่แข็งแรงสมบูรณ์ทั้งทาง ร่างกายและจิตใจเหมาะสมกับวัย ดังนั้นนโยบายแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในปีพ.ศ2545-2554 (ปาณบดี เอกะ สัมปะกะ และนิ ทิศ วัฒนมะโน, 2551) กล่าวว่าคุณภาพชีวิตที่ดีต้องอาศัยการพัฒนาด้าน สุขภาพอนามัยขั้นพื้นฐานโดยเฉพาะเด็กวัยเรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นวัยเริ่มแรกของการเข้าสู่ สังคมโรงเรียน เป็นวัยที่มีการเรียนรู้ อย่างรวดเร็ว เริ่มมีสังคมเพื่อน สังคมโรงเรียนถ้าได้รับการ ส่งเสริมสุขภาพที่ดีจะเป็นทรัพยากรและพลังสำคัญของประเทศชาติต่อไป ปัญหาในเด็กวัยเรียน (สำนักงานสำรวจสุขภาพประชาชนไทย, 2552) พบว่าบริโภคผักผลไม้เพียงวันละ 14.3 กรัม ต่อวัน (ประมาณ 1.5 ช้อนกินข้าว) ซึ่งองค์การอนามัยโลกได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานของ การบริโภคผักและผลไม้ที่เพียงพอ คือ เด็กวัยเรียนควรบริโภคผักวันละประมาณ 12 ช้อนกินข้าว ผลไม้วันละ 500 กรัมหรือ 3 ส่วน (52 ช้อนกินข้าว) แต่ในขณะเดียวกันการบริโภคอาหารประเภท แป้ง น้ำตาลและไขมัน ในเด็กวัยเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมาก เนื่องจากวิถีชีวิตและค่านิยมในการบริโภค เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้เด็กวัยเรียนมีปัญหาโภชนาการเกิน ดังรายงานสุขภาพเด็กวัยเรียนพบว่า 8 ใน 10 คนเป็นโรคอ้วน จากการสุ่มสำรวจนักเรียนประถมศึกษาทั่วประเทศ พบว่า มีภาวะโภชนาการเกินโดยพบ ร้อยละ13.60, 12.30, 12.90, 13.40 และ 10.10 ในปี 2543, 2544, 2545, 2546 และ 2547 ตามลำดับ (กรมอนามัย, 2550)

การรับประทานอาหารของเด็กในวัยอนุบาลมีความสำคัญมาก เนื่องจากอาหารที่รับประทานจะไปเสริมสร้างพัฒนาการด้านต่างๆให้เด็กในวัยนี้เติบโตอย่างมีคุณภาพ มีภูมิคุ้มกันโรคต่างๆได้ดี แต่ถ้าเด็กในวัยนี้เลือกรับประทานแต่อาหารที่ตนเองชอบ หรือไม่รับประทานผักเลย จะมีผลต่อการเจริญเติบโตของเด็กได้ การส่งเสริมให้เด็กรับประทานทางผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมเสริมด้วยการเล่านิทานประกอบหุ่นนิ้วมือ เพื่อเป็นการฝึกให้เด็กรับประทานผัก อีกทั้งยังได้รับ ความสนุกสนานจากเนื้อหาในนิทาน และเป็นการเสริมสร้างลักษณะนิสัยที่ดีอีกด้วยการที่เด็กจะเจริญเติบโตมีร่างกายแข็งแรงได้นั้น อาหารที่เด็กรับประทานเป็นส่วนสำคัญจะทำให้เด็กเจริญเติบโต